

Brig. generál František K r y š t o f:

Divisní a sborový smíšený předvojový oddíl.

Válečné i poválečné zkušenosti ukázaly dosti jasně, že každá divise potřebuje mít svůj organický smíšený přezvědný oddíl, a proto myslím, že není třeba, abych zde dovozoval oprávněnost existence divisních smíšených přezvědných oddílů. Místo toho se budu raději zabývat časovějším problémem, a to otázkou, zdali v rámci (armádního) sboru má být vedle divisních SPO. zřízen ještě zvláštní sborový SPO., a jestliže ano, jak by v takovém případě měly být divisní SPO. a sborový SPO. organisovány.

Divisní SPO. je především určen k tomu, aby pracoval pro svou divisi. Při tom se však stane, že divisnímu SPO. musíme někdy svěřit takový úkol, jež by SPO. nemohl splnit, jestliže by byl odkázán jenom na vlastní prostředky.

Máme-li divisnímu SPO. poskytnout potřebnou výpomoc, je přirozené, že se budeme ohlížet především po takových posilových prostředcích, které by se svou pochodovou rychlostí vyrovnaly rychlým jednotkám, z nichž je divisní SPO. složen. Je pravda, že velitel divise může svému SPO. přidělit 1 četů nebo válečnou baterii z divisního dělostřelectva, ale

kde vzít další vhodné posily, když v divisi nejsou ani jezdecké, ani cyklistické jednotky, ani pěchota na autech?

Rozmnoží-li velitel divise své SPO. částmi pěchoty, která pochoduje pěšky, je taková pěší jednotka příliš pomalým a nesourodným prvkem v srovnání s jednotkami SPO., což může mít nepříznivý vliv na vývoj akce, kterou má SPO. podniknout.

Jindy zase se vyskytnou takové případy, kdy je nutno nebo alespoň záhodno, aby SPO. jednotlivých divisí, náležejících určitému sboru, byly na přechodnou dobu sloučeny v jeden celek za účelem určité operace, ať již v prospěch celého sboru anebo v prospěch některé divise. V takovém případě narazíme vždy na těžkosti v úpravě velení, neboť ani jeden velitel divisiho SPO. není tak vybaven, aby mohl řádně velet svazku vzniklému spojením 2—3 divisních SPO. Tyto nesnáze vzrostou tím citelněji, čím více posilových jednotek sloučeným SPO. přidáme.

Z vylíčených skutečností vyplývá, že sbor musí disponovat určitým počtem rychlých jednotek, aby mohl podle potřeby zvýšit průbojnost nebo odolnost některého ze svých divisních SPO., a kromě toho, že sbor musí mít po ruce i velitele, jenž by byl schopen ujmout se velení nad větším počtem spojených rychlých jednotek v rámci sboru. Tuto úlohu může výhodně zastat jen sborový SPO., je-li ovšem řádně sestaven a vybaven.

Zřídíme-li u každého sboru organický sborový SPO., nemusíme již divisní SPO. vybaviti takovým počtem sil a prostředků, jako bychom to musili učinit, kdyby sborový SPO. neexistoval. Při tom ovšem redukce počtu u divisních SPO. nesmí jít tak daleko, aby tím byla ohrožena jejich soběstačnost.

Má-li být divisní SPO. s to konat nejen zpravodajské úkoly, ale do určité míry i úkoly bojové, měl by podle mého názoru mít toto složení:

1 jezdecká eskadrona v síle 3 normálních čet a 1 četa těžkých kulometů,

1 cyklistická rota v síle 3 normálních čet a 1 četa těžkých kulometů,

1 četa děl proti tankům i jiným běžným cílům,

1 četu tanků.

SPO. horských a jiných smíšených brigád by se lišily od divisních SPO. jenom tím, že by jejich jezdecká eskadrona a cyklistická rota měly o 1 normální četu méně.

Sborový SPO. by neměl být jednotkou rovnocennou s divisním SPO., nýbrž útvaru silnějším, a to alespoň o 1 cyklistickou rotu, 1 četu protitankových děl a 1 četu obrněných aut. K sborovému SPO. není třeba přidávat jako organickou součást pěchotu na autech, neboť tyto jednotky se dají vždy utvořit případ od případu jako posilový prostředek, což je mnohem hospodárnější.

Velitelem sborového SPO. by měl být alespoň podplukovník, zatím co by divisnímu a brigádnímu SPO. veleli majori a štábní kapitáni. Velitel sborového SPO. by měl být vybaven personálem a materiálem tak jako velitel kteréhokoli jezdeckého pluku, a to proto, aby bylo možno kdykoli pod jeho velením slučit všechny SPO. v rámci sboru i s potřebnými posilovými prostředky.

Bude-li sbor mít ve sborovém dělostřelectvu alespoň 1 lehký oddíl, předurčený k tomu, aby jím mohlo být rozmnoženo organické dělostřelectvo některé divise, bylo by možno tento oddíl propůjčovat i sloučeným

SPO. sboru, kdykoli by jim byl svěřen úkol, k jehož splnění je třeba řádné dělostřelecké podpory.

Takto utvořená jezdecká jednotka v rámci sboru by měla značnou bojovou hodnotu a mohla by mnohdy pro sbor jistě mnohem účelněji a vydatněji pracovat, nežli jednotlivé SPO., operující odděleně na vlastní vrub.

Nebude-li před sborem operovat armádní jezdeckto anebo vyšší jezdecká jednotka přidělená sboru, může tuto úlohu zastati sborový SPO. v součinnosti se SPO. příslušných divisí. Spojených SPO. lze také velmi dobře použít k ochraně obnaženého boku armádního sboru a podle okolností i k obchvatu nepřátelského křídla. Taková jednotka by se znamenitě osvědčila i v obranných akcích, hlavně na širokých frontách, kde by byla dosti silnou a značně pohyblivou sborovou zálohou. Zvláště pak výhodně by se mohly sloučené SPO. uplatnit při využití úspěchu a pronásledování.

Major děl. Alois Z e n k:

Úvahy o způsobu boje jezdeckta a použití jezdeckého dělostřelectva.

Úlohou jezdeckta jest opatřit zprávy a účastnit se při zjednávání spojení.

Jezdeckto hledá nepřítele, zjišťuje situaci jeho předních jednotek a opatřuje potřebné zprávy a chrání vyšší jednotky buď čelně nebo bočně.

Jezdeckto bojuje přímo na bojišti jako pěchota.

Jezdeckto je jen tehdy s to splnit svou úlohu, opakuje-li si neustále, že má pracovat pro pěchotu a že je jejím pomocníkem.

Je tedy hlavní úlohou jezdeckta, zajistit materiální bezpečnost a morální klid jiných zbraní za všech podmínek.

Charakteristikou jezdeckta je pohyblivost; je-li spojena s mohutností palebných prostředků, připouští používat této zbraně k samostatným akcím, k rychlému využití důležitých okamžiků a situací v boji.

Jezdeckto je svou pohyblivostí nejlépe způsobilé splnit požadavky pro úspěch boje, to je překvapit nepřítele, utajit vlastní zamyšlené operace tím, že dovede nepřítele klamat a upoutat jej na jiná místa, zajistit velitele a vojska proti překvapení nepřítelem a podat zprávy o nepříteli, kteréžto zprávy jsou jedním z podkladů každého rozhodnutí.

Z těchto úloh, které připadají jezdecktu, lze dedukovat způsob boje, který musí zachovat, aby požadavkům vyhovělo, a zároveň organizaci, aby kladeným úkolům vyhovět mohlo.

Můžeme všeobecně a krátce říci, že jezdeckto bude podle úkolu nejčastěji pracovat samostatně na velké vzdálenosti a na širokých úsecích. To vyžaduje poměrně velkých a rychlých přesunů, okamžité pohotovosti a velké pohyblivosti pro stále měnící se situace na širokých frontách. Aby mohlo jezdeckto bojovat samostatně, musí být jeho organizace pružná a vybavení palebnými prostředky dokonalé i dostatečně mohutné.

Rychle se objevit před nepřítelem, ihned se rozhodnout využít sebe menšího úspěchu, zdržovat nepřítele tak dlouho, pokud nebylo úplně do-